

2013. gada Sv. Alberta draudzes svētceļojuma dienasgrāmata

1. augusts

Slavēts Kristus!

Kopš pēdējā ieraksta mūsu – svētā Alberta draudzes svētceļnieku dienasgrāmatā jau atkal ir pagājis gads. Šodien, kad uzsākam jau kārtējo svētceļojumu no mūsu draudzes, aktuāls ir jautājums – vai šī gada svētceļojums būs savādāks, kā iepriekšējie? Noteikti! Ar ko tas būs īpašs? Mēs to vēl nezinām – Dievs mums katram ir sagādājis īpašas dāvanas un pārsteigumus; kādas tās ir, varēsiet izlasīt, ja turpināsiet sekot mūsu ierakstiem dienasgrāmatā.

No rīta Svētajā Misē pulcējamies ap 40 dažāda vecuma un dzīves gājuma cilvēki; grupā esam sapulcinājuši gan bērnus, gan jauniešus, gan spēka pilnbriedā esošos pieaugušos, gan kundzītes pensijas gados. Bet ilgas, kas mūs vieno, dzēš šo mūsu dažādību un visi kopā šīs dienas ceļā piedzīvojam

vienotību Dievā.

Iziešanas mirklī piedzīvojam gan šķiršanos no ģimenēm, gan atkal tikšanos ar iepriekšējos gados iepazītiem draugiem; daži no tiem mūs pavadīja līdz pat naktsmājām Ulbrokā. Vienotību ar līdzcilvēkiem varam piedzīvot arī neesot ar viņiem kopā vienā vietā, uz viena grants ceļa. Tā, lai būtu vienotībā ar svētceļniekiem, Albertu veterāns Inta šīs divas nedēļas ir apņēmusies gulēt uz grīdas, bet Dario Maija – katru rītu apmeklēt Svēto Misi.

Šī gada svētceļojuma moto ir „Ejiet un māciet visas tautas!”. Šis moto rotā arī mūsu grupas vienojošo elementu – lakatiņus, kurus šim ceļam šūdinājusi Dario Maija.

Atpūtas vietā pie Daugavas noklausījāmies vērtīgu brāļa Jāņa sagatavotu lekciju par svētceļojumiem – gan to vēsturi, gan motīviem.

Ceļā esam piedzīvojuši jau pirmās lietusgāzes, kā arī uzberzuši pirmās tulznas. Bet prieks, kas rekolekcijas uzsākot ir mūsos, šīs neērtības pārvērš par pavisam maziem upurīšiem.

Novakarē brālis Ādams ar apbrīnojamu pacietību jau atkal sāka mācīt, kā pareizi jālūdzas Stundu liturģijā. Pēc vesperēm (vakara lūgšanām)

viens otru iepazīnām nedaudz tuvāk un izlozējām arī savus sargājamos. Mēs katrs kādam būsim sargeņģelis šajā ceļā; rūpēsimies un lūgsimies par šo cilvēciņu jo īpaši.

Tāda ir mūsu pirmā diena.

Lai Dievs jūs stiprina!

Jūsu svētceļnieki.

2. augusts

Slavēts Kristus un godināta Dieva Māte!

Šorīt mūs pamodināja pērkona grāviens aiz loga. Rīta agrumā bažīgi vēramies notiekošajā aiz loga, jo lietus gāzās aumaļām. Bet līdz mirklim, kad devāmies ceļā, jau varējām baudīt spīgo un saules pielieto rītu. Tā arī lietu šīs dienas gaitā nepiedzīvojām.

Šodien Svēto Misi svinējām no paša rīta, jo prāvestam Krišjānim bija jāsteidz palīgā draudzē kalpojošajiem tēviem. Ar nepacietību gaidām, kad viņš varēs atgriezties, lai pievienotos grupai un varētu mērot ceļu kopā ar mums līdz pat Aglonai.

Vadības groži garīgā gana prombūtnes laikā ir nodoti brāļa Ādama rokās.

Ceļā piedzīvojam gan stabilas vērtības, bez kurām svētceļojums nebūtu iedomājams – Stundu dziesmas, Rožukroņa lūgšanu, brāļa Jāņa sagatavoto lekciju, Žēlsirdības kronīti un citas lūgšanas – gan lietas, kas raksturīgas tikai mūsu grupai. Kā vienu no Alberta draudzes svētceļnieku raksturīgākajām iezīmēm varam minēt „Dvēseļu izkopšanas radio” (ANNO 2009). Šī gada radio ēterā, diemžēl, neskan tik ierastās Andas un Melānijas balsis, bet vienlaikus jāatzīst, ka šo stafeti veiksmīgi ir pārņēmušas vairākas jaunas radiobalsis – gan grupas veterāni Inga un Maija, gan jaunie izpildītāji Kristaps un Zane.

No rīta gandarītāju drēbēs ietērpām pirmos svētceļniekus, kuri šo dienu ir izvēlējušies veltīt Dieva godam īpašā veidā – izdzīvojot to klusumā.

Daži no svētceļniekiem varēja dalīties pirmajos ceļā gūtajos iespaidos ar mūsu viesiem no Vatikāna radio, bet jau visi kopā vakarā varējām piedzīvot pirmo kopīgo kartupeļu maču un ar ovācijām sagaidīt jauno grupas dalībnieku Dzintaru.

Sūtām mīlestības pilnus sveicienus!

Jūsu svētceļnieki

3. augusts

Miers ar jums!

Šodien mūsu ceļš veda no Ropažiem uz Suntažiem. Šīs pēdējās trīs gados ierastais

svētceļojuma etaps atšķiras ar to, ka šajā gadā tas ir garākais vienas dienas gājums. Bet līdzīgi kā iepriekšējos gados, turpinām baudīt Kangaru kalnu burvību, kādas saimnieces viesmīlību atpūtas vietā

un vasarīgi karstos saules starus.

Viens ar otru grupā jau esam saraduši un sākam viens otru iepazīt arvien tuvāk. Tā vairāki svētceļnieki, kuri ceļā šogad dodas pirmo reizi, padalījās pieredzē par savu ceļu līdz mūsu grupīnai. Andris kopā ar meitu Lauru šogad ceļā ir devies pirmo reizi pēc vairāku gadu pārdomām. Iepriekš arvien atradies iemesls, lai ceļā nedotos. Bet šogad Dievs visu esot tā sakārtojis, ka vairs atrunas nebija atrodamas.

Savukārt, Ēvalds, kurš pats pērnā gadā piedzīvoja pirmā svētceļojuma „drudzi”, šogad ar sievu līdzī jau ir paaicinājuši veselu pulku, tanīs skaitā Ēvalda mammu. Inga gan vēl nespēj atbildēt uz jautājumu, ko viņa par svētceļojumu īsti domā. Tanī pat laikā Rita, kura nu jau nosvinējusi savu 74 dzimšanas dienu un šogad svētceļojumā dodas pirmo reizi, uz jautājumu, kāpēc tikai tagad, paskaidroja – gribēju jau vairākus gadus doties, bet nu sapratu, ka vairs nav kur atlikt, bet Sandru ceļā veduši citu motīvi – uz Aglonu nolēmusi doties, jo viņa gribēja pati uz savas ādās noskaidrot, kur un kāpēc meita Ieva katru gadu augustā dodas; kas ir tas, kas liek šajā ceļā atgriezties vēl un vēl. Ir tik interesanti vērot, kā katru Dievs mūs aicina un vada, uz kā mēs Viņam atbildam.

Šodienas laikā arī savstarpēji dalījāmies, ka beidzot pilsētas un iekšējais troksnis sāk atkāpties; beidzot svētceļojums iegūst patiesi garīga ceļa un meklējumu Dievā aprises.

Liels bija atkal tikšanās priekš ar Suntažu prāvestu, kurš svētceļniekus savā draudzē sagaidīja zvaniem skanot.

Vakarā grupai pievienojās pērnā gada cīņu biedre Solveiga un rīt gaidām atgriežamies tēvu Krišjāni, kā arī pievienojamies Lauru A. un ilggadējo Albertu grupas svētceļnieku Ēriku no Ogres.

Paliekot vienoti lūgšanā,
jūsu svētceļnieki.

4. augusts

Slavēts Kristus!

Rīta agrumā jau atkal tiekamies ar sirsnīgo Suntažu prāvestu Gregoru. Sirsnīgums un mīlestība uz Dievu un svētceļniekiem spraucas ārā pa katru viņa poru. Kā katru gadu Svētajā Misē viņa dziedājumi ir īpaši emocionāli un niansēti. Prāvesta priekšzīmes vadīta, arī draudze ir atvērta ciemiņu

sirsnīgai uzņemšanai. Kā pārsteigumu no draudzes saņemam svētku klinģeri.

Pēc rīta Svētās Mises mūs sagaida neierasts karstums. Uz putekļainā ceļa šīs dienas 20 kilometru gājumu fiziski var pielīdzināt vakardienas 27 kilometriem. Mazākajiem uz priekšu tikt palīdz lielo brāļu un māsu palīdzīgā roka. Dievs par mums gādā ik uz soļa. Vēl ceļā esot, mums sāka trūkt dzeramais ūdens un tieši šajā mirklī uz ceļa izsteidzās sievietes ar bērnu, lai piedāvātu mums ābolus un aukstu ūdeni.

Ienākot Madlienā, pirmais mūs sveic Aizkraukles draudzes prāvests pr. Māris, kurš mājupceļā no Svētās Mises svinībām Skrīveros speciāli ir iebraucis, lai sasveicinātos ar mūsu grupu. Arī Aizkraukles draudzes svētceļnieki rīt dosies ceļā.

Novēlam viens otram svētīgu ceļu un vienojamies tikties jau Aglonā.

Ienākot naktsmītnē, visi steidzam noskalot ceļa putekļus tuvējā peldvietā. Pēc patīkamās veldzes dodamies uz Madlienai ev.luterāņu draudzes baznīcu, lai piedalītos lūgšanu vakarā, kuru organizē madlēnieši un viņu draugi no Vācijas. Savukārt noslēdzam dienas aktīvo daļu ar tik ierastajiem kartupeļiem.

Saviem spēkiem līdz Madlienai dienas gaitā ir nokļuvuši Ēriks un Kintija, bet pašā vakarā ar tēva

Jāzepa gādību pie grupas tiek atvizināts arī tēvs Krišjānis, Paula un Laura A. Nu šķiet, ka grupa ir pilnā sastāvā un varam turpināt ceļu kā liela, vienota ģimene.

Diemžēl, saaukstēšanās ir pieveikusi mazo Lauru un viņa uz laiku ir devusies mājup. Lauriņa, veselojies un gaidām tevi atpakaļ!

Paliekot lūgšanā par draudzi un labvēļiem,

jūsu svētceļnieki!

5. augusts

Slavēts Kristus!

Šo rītu iesākām ar Svētās Mises svinībām Madlienā. Atvadījušies no draudzīgajiem madlēniešiem, ceļu turpinājām uz 20 kilometrus attālo Meņģeli. Pusceļā, pirms tēva Krišjāņa lekcijas par lūgšanu piedzīvojām patīkamu pārsteigumu – mūs apciemoja iepriekšējo divu svētceļojumu garīgais vadītājs – tēvs Staņislavs. Sirsnīgi apsveicinājies ar katru no grupas dalībniekiem, tēvs deva mums svētību un steidza atpakaļ pie draudzes un ikdienas darbiem.

Katru dienu ceļā satiekam atsaucīgus un smaidīgus cilvēkus. Tā pusdienu vietā saimnieki mūs cienā ar pašu sietu sieru, bet pēc pāris kilometriem – bērni uz krustcelēm atbraukuši ar riteniem, lai atvestu mums ābolus. Paldies jums, labas gribas cilvēki! Lai Dievs jūs bagātīgi svētī!

Jau pie Meņģeles robežas, piedāvādams atelpas mirkli, mūs sveic sirsnīgs kungs, bet pie pašas skolas sagaida kāda sieviete ar bērnu. Un vakara gaitā mūs apciemo jau iepriekšējos gados iepazītās katoļu sievietes, ar kurām kopā esam svinējuši arī Svēto Misi. Tas viss liek justies gaidītiem.

Novakarē pirmo reizi šī svētceļojuma laikā pulcējamies mazākās grupiņās, lai tajās jau personīgākā sarunā savstarpēji dalītos par to, kas piedzīvots līdzšinējā ceļā.

Vēl jāpiemin statistiskie pētījumi, kurus esam veikuši ceļa laikā. Ja vērtējam mūsu grupu absolūtajos ciparos, tad grupā esam 44 cilvēki, kas kopā sveram gandrīz 3 tonnas (2982 kg) un

nodzīvoto 1378 gadu laikā esam izauguši gandrīz 74 metrus (7397 cm) gari un devusies 188 svētceļojumos.

Kā liecina dati, vidējais statistiskais Svētās Alberta draudzes grupas svētceļnieks ir 31 gadu veca sieviete ar 40.kājas izmēru. Tā sver 67,77 kilogramus un ir izaugusi 168 centimetrus gara. Šī svētceļniece dodas jau ceturtajā svētceļojumā un ir uzberzusi vien 1 tulznu.

Bet, kā saka gudri cilvēki, ir lieli meli, mazi meli un statistika ... Lai to pārbaudītu, izveidojām statistisko svētceļnieku pēc lielākajiem un mazākajiem rādītājiem. Jāsaka, kā ir – rezultāts izskatās samērā neticams.

Mazākais statistiskais svētceļotājs mūsu grupā ir septiņgadīgs puika ar 31.kājas izmēru, kurš sver 27 kg un svētceļojumā iet pirmo reizi. Šis puisis ir 148 cm garš un viņam nav nevienas tulznas.

Savukārt visgrūnīgākais statistiskais svētceļnieks sanāk 192 cm gara un 99 kg smaga

sieviete ar 46.kājas izmēru. Šī svētceļniece jau sasniegusi 74 gadu vecumu un dodas 17.svētceļojumā, bet tas priekš viņas nav bijis īpaši veiksmīgs, jo uzberztas jau 7 tulznas.

Ceram, ka likām jūsu sejā parādīties smaidam!

Ar mīlestību,
jūsu svētceļnieki

6. augusts

Slavēts Kristus!

Šodien veicam ceļu no Meņģeles uz Iršiem, kas ir īsākais posms šī gada svētceļojumā – tikai 13 km. Bet vienlaikus netiek zaudēts nekas no ierastās dienas kārtības. Ceļu uzsākam ar Stundu lūgšanām, turpinām ar sargeņģeļu sveicieniem un „Dvēseļu izkopšanas radio” pārraidi, kā arī klausāmies lekciju par Dieva Vārdu, lūdzamies Rožukroni un pavadām laiku ar Dievu klusumā.

Liepkalnos, meklējot atpūtas vietu, piemetamies kādas mājas sētmalē. Saimnieki ir tik laipni un atsaucīgi! Viņi sarūpēja priekš mums ne tikai ūdeni veldzei, bet arī plūmes un pašu audzētos tomātus.

Kā šo ziedojumu novērtēja kāda no svētceļniecēm – šie ir visgardākie šovasar ēstie tomāti. Paldies!

Svēto Misi uzreiz pēc ienākšanas Iršos svinam Svētā Mārtiņa Romas katoļu baznīcā, kurā dievkalpojumus ikdienā svin ne tikai katoļi.

Savukārt vakarā dodamies apciemot bērnu namā „Dzeguzīte” dzīvojošos bērnus un jauniešus,

kā arī pensionāta iemītniekus. Viesošanās laiks ir piepildīts ar smiekliem, spēlēm un mūziku.

Pašus mazākos bērņus savā paspārnē paņēma Ļena, Paula, Zane un Ināra. Savukārt pusaudži tika sadalīti divās komandās un viņi varēja iesaistīties dažādās aktivitātēs – gan spēlēt ūdensbalonu -dvieļubolu, gan kartupeļus, gan volejbolu. Priecīgus mirkļus sagādāja brīži, kad jaunieši, dzirdot slavas dziesmas, kas tika dziedātās kopā ar vecajiem ļaudīm, pameta savas rotaļas un pievienojās Dieva slavētāju pulkam. Pat trīs līdz piecus gadus vecie zēni līdzī dziedāja kristīgās dziesmas. Viņu repertuārā ietilpst gan „No māla

veidots es”, gan „Mūsu Kunga diženums”. Garā pacelti, atgriežamies naktsmītnē.

Pirms dienas noslēguma mums ir dota iespēja nomazgāties siltās dušās un to izmanto katrs grupas dalībnieks.

Miers ar jums!

Svētceļnieki.

7. augusts

Miers ar jums!

Šo dienu iesākam ar Svētās Mises svinībām Iršu baznīcā. Lielu prieku mums sagādā vietējo aktīva līdzdalība – Misē piedalās arī vakar apciemotie bērni un pensionāta iemītnieki. Pirms došanās ceļā saņemam bagātīgu ziedojumu – medu, pašu sietu sieru un veselu bļodu speķa pīrāgu. Līdz vakaram visu dāvāto gardām mutēm jau esam

notiesājuši. Paldies laipnajiem Iršu iedzīvotājiem!

Tālāk mūsu ceļš ved uz Pļaviņām. Papildus smagumu šodien ieplānotajam 25 kilometru gājumam pievieno lielais karstums. Tikuši līdz gleznainajām Odzienes pilsdrupām, dodamies autoservisā palūgt kādu malku ūdens. Tā vietā meistari ne tikai ielēja kādu ūdens bundulīti, bet atgriezta ūdens šļūteni. Laikam lieki piebilst, ka reizē

ar pudeļu uzpildīšanu tika aplaistīts gandrīz ikviens grupas dalībnieks.

Šīs karstās dienas ir papildus izaicinājums arī gandarītājiem – klusētājiem, jo viņi, lai atšķirtos no

grupas, tiek ietērti garos bieza lina kreklos.

Patīkami atvēsinājušies, enerģijas pilni noklausāmies arī t. Krišjāņa sagatavoto katehēzi un jau atkal dodamies ceļā ar Rožukroņa lūgšanu.

Grupas dalībniekiem lielu prieku sagādā tēva Krišjāņa kalpojums dienas gaitā – viņš ir tas, kurš noslēdz mūsu grupu. Katram, kurš vēlas, ir iespēja pieņemt Izlīgšanas sakramentu vai piedalīties garīgās pārrunās.

Paliekot vienoti lūgšanā,
jūsu svētceļnieki.

8. augusts

Salve!

Kā visa Latvija, tā arī mēs cīnāmies ar lielo karstumu. Ceļa putekļi jaucas ar saules tveici un pāri pār pierēm pilošiem sviedriem. Šādās situācijās var līdzēt tikai ēna un ūdens. Šoferītis Artūrs, to saprazdams, uz ceļa sagādā īstus svētkus – pusceļā tika pievesti lieli ūdens bunduļi, kas nekavējoties tika izmantoti priekš šļakstīšanās un laistīšanās. Pēc šādas veldzes kādu brīdi varam soļot ar tīri raitu soli.

Lekciju ceļā arī šodien lasa tēvs Krišjānis; šoreiz – par Pasaules jauniešu dienām, par to moto (kas ir arī mūsu grupas šīgada moto), pāvesta Franciska uzrunām un daudzajiem kristiešiem, kas pulcējās tās uzklaust.

Ik pa laikam kāds līdz pēdējam nolieta savus līdzī paņemtus apavus. Tā vakar no sandaļu turpmākas lietošanas bija jāatsakās Jānim L., bet Diāna šodien tā nosloja, ka nu abu kurpju zoles „rotā” divi prāvi caurumi.

Ierodoties naktsmājās, esam karstuma nomocīti, bet pie miera vēl nevaram doties. Pēc peldes Daugavā dodamies uz Svētās Mises svinībām

Krustpils Vissvētās Trīsvienības baznīcā. Svēto Misi svinam kopā ar draudzi un tās prāvestu Viktoru Nagli.

Arī šodien piedzīvojam ziedotāju nesavtīgumu – mūsu virtuvei tiek noziedoti gan gurķi, gan kabači, gan āboli, gan arbūzi. Ik dienas šos labvēļus pieminām mūsu lūgšanās.

Esiet svētīti!
Jūsu svētceļnieki.

9. augusts

Slavēts Kristus!

Dienu uzsākam ar Svētās Mises svinībām Vissvētās Trīsvienības baznīcā un, sakot paldies

krustpiliešiem un viņu prāvestam, bez liekas vilcināšanās dodamies ceļā. Jāsaka, ka šogad mūsu grupā tiek ievērota īpaša disciplīna – brālis Ādams

visu ir izplānojis pa minūtēm un arī stingri uzrauga, lai viss notiktu pēc grafika.

Dienas gaitā varējām pārdomāt mūsu patiesos iemeslus, kuru dēļ piedalāmies svētceļojumā, un kā cenšamies mūsu mērķus sasniegt. Minētās pārdomas rosināja kādas māsas došanās mājup pirms svētceļojuma gala mērķa sasniegšanas.

Šai dienai katehēzi jau atkal ir sagatavojis mūsu gans – tēvs Krišjānis. Šodienas tēma – par Ievas un Ādama grēkā krišanu un Marijas īpašo lomu Dieva pestīšanas plānā – neatstāj vienaldzīgu nevienu.

Dienas vidū piedzīvojam skaistus mirkļus pie Laukeзера. Jau iepriekš tika ieplānots, ka pusceļā gan peldēsimies, gan ēdīsim pusdienas, gan dalīsimies mazajās grupiņās. Pēc pārsteidzoši dzidrā ūdens baudīšanas (daži tajā metās ar visām drēbēm un vairākkārt) ieturamies ar sātīgām pusdienām. Savukārt trīs stundas garo atpūtas pauzi noslēdzam ar dalīšanos pieredzētajā pēdējo trīs dienu laikā. Atziņas un jautājumi mazajās grupās izskan visdažādākie – no tā, ka garīgi tiek piedzīvots

sausums vai straujas šūpoles, izvērtē par garīgo sarunu ieguvumiem, līdz debatēm par jutību un spēju sadzirdēt Dieva dvesmu un aicinājuma autentiskumu.

Šajā ceļā Dievs īpaši rūpējas gan par mūsu garu, gan miesu. To īpaši varam piedzīvot šodien. Kaut gan šīs dienas gājums ir vien nieka 18 kilometru, ceļā trīskārt piedzīvojam tuvākmīlestības apliecinājumus no mums nepazīstamiem cilvēkiem. Pirmā ir kāda vientuļa sieviņa, kura, cienājot mūs ar āboliem, asarām acīm stāsta, ka nespēj vairs saviem spēkiem nokļūt līdz Aglonai. Otrs ir kāds Vīpes jauniešs, kurš laipni izrāda, kur meklēt tuvāko peldvietu un kur – kādu kārumu sargeņģelim, un vakarā no sava dārza mums atnes spaini ar svaigi lasītām plūmēm. Savukārt trešā ir mazās Evelīnas ģimene, kura sagādājusi jo īpaši bagātīgu ziedojumu – gan kartupeļus, burkānus, bietes, tomātus un gurķus, gan ābolus, plūmes un svaigi vārītus ievārījumus, gan medu, svaigas zāļu tējas un cepumus.

Pašā novakarē piedzīvojam negaidīti jautru savstarpējās tuvības mirkli, kas ir vien kā apliecinājums tam, ka šajā ceļā esam kļuvuši par vienotu kopienu, Dieva bērnu ģimeni. Kā punkts uz „i” rakstītajam ir mazās Lauras atgriešanās grupā pēc slimošanas – Laura tiek sagaidīta ar dziesmu un skaļiem aplausiem.

Svētījot katru un paliekot vienoti lūgšanā,
jūsu svētceļnieki.

10. augusts

Pax!

Šodien mums ieplānots īss ceļa posms, jo vakarā plānotas aizlūgšanas.

Neraugoties uz to, ceļā neiztrūkst katehēze. Šodienas tēma ir „Klausies, Izraēl! ... Tev nebūs citus dievus pielūgt līdzās Man!”.

Atstājot mūsu naktsmītni – Vīpes klubu, ceļu uzsākam vieglā un raitā solī, jo beidzot gaisa temperatūra ir nokritusi zem 300C un Ādams neapdomīgi emblēmas un krusta nešanu ir uzticējis

abiem vīriem pašos spēka gados – Ēvaldam un Dzintaram.

Uzreiz pēc pirmās atpūtas grupai pievienojas Miša, kurš bija devies mājup, lai atgūtu spēkus. Miša un Ēriks mūsu grupai ir īpaša svētība. Kā daloties vairākkārt ir izteikušies svētceļnieki, aklais puisis un ar cerebrālo bērna trieku sirgstošais vīrs katram no viņiem ir kā pamudinājums dziļākām pārdomām. Pārdomām par to, cik daudz mums katram, kas esam fiziski un garīgi vesels, Dievs ir dāvājis un kā mēs ļaujamies tuvākmīlestības impulsam gadījumos, kad

vājākajam ir nepieciešams atbalsts.

Pusdienas jau atkal ieturam pie ezera. Pirms maltītes uzklusām arī tēva Krišjāņa konferenci par Svētā Gara dāvanām un aizlūgšanām.

Svēto Misi svinam vakarā Līvānu Svētā Erceņģeļa Miķeļa baznīcā, kuras durvis mums laipni atver draudzes prāvests Juris Zarāns. Žēlastības saņemam vienu pēc otras – uzreiz pēc Svētās Mises adorācijā varam piedzīvot Jēzus klātbūtni Vissvētākā Sakramenta priekšā un aizlūgšanās atdot Kungam tās lietas, kuras nospiež mūsu sirdis un domas.

Sirsnīgi sveicieni!

Jūsu svētceļnieki.

11. augusts

Slavēts Kristus!

Šo rītu iesākam ar Svēto Misi Līvānos. To svinam kopā ar draudzi un Ventspils grupas svētceļniekiem. Ventspilniekus šodien sastopam divas reizes – no rīta un viņu dienas gājuma pusceļā. Kopā ar šiem svētceļniekiem uzdziedam pāris Dieva godam veltītas dziesmas.

Ābolu raža šogad ir izdevusies un nav dienas, kad mēs cienastā nesaņemtu šos augļus. Šodien pirmo ābolu grozu saņemam tikko izgājuši no Līvāniem, savukārt pirmajā atpūtas vietā tiekam cienāti jau otro reizi.

Par tuvošanos Aglonai liecina arī apkārtējo atsaucība – tā pieaug atbilstoši atlikušo kilometru skaita samazinājumam. Jau vakar, ienākot Līvānos, reti kurš garāmgājējs nepamāja ar roku. Savukārt šodien garāmbraucot māja gandrīz katras mašīnas vadītājs un līdzbraucēji.

Ierodoties naktsmāju vietā Rožupē, mazajās grupiņās dalāmies par piedzīvoto Dievā un aizlūgšanām un mirkli vēlāk mums tiek dota ilgāka

atpūta, kuras laikā varam izvēlēties, vai darboties ar saimnieciskām lietām, vai arī meklēt klusumu un pavadīt šo laiku paceļot sirdis uz Dievu.

Pēcpusdienā un vakarpusē sagaidām daudz ciemiņu – gan Evelīnas krusttēvu, gan Ievas un Sandras ģimeni, gan Marinas vecākus. Viesi un svētceļnieki vakaram ir sagādājuši dažādus kārumus, jo vakarā sagaidāma agape.

Agape tiek pavadīta jautrā un sirsnīgā noskaņā. Ugunskurā tiek ceptas desiņas un uz skatuves dziedāts un dejots. Vakara muzikālo daļu uzsāk mūsu mazākie svētceļnieki – bērni, bet jau pēc mirkļa viņiem piepulcējas arī pieaugušie. Pa vidu visam notiekošajam tiek deklamēta arī Raiņa dzeja un izdejas gan kristīgas dziesmas, gan tautā iemīļotas rotaļas.

Vēl pirms Agapes noslēgšanās mājup dodas viena no grupas vadītājām – Marina. Grupu šorīt nācās atstāt arī Jānim L.. Gan Marinai, gan Jānim jāatgriežas darbā un viņiem nav iespējas doties mums līdz ceļā līdz Aglonai. Mēs paliekam lūgšanu nodomos vienoti ar tiem, kuriem ir jāatstāj mūsu grupa.

Lai Dievs jūs stiprina!

Jūsu svētceļnieki.

12. augusts

Slavēts Kristus!

Šodienas ceļš vijas no Rožupes uz Preiļiem. Bez liekas kavēšanās dodamies ceļā un dienas pirmajā pusē solis ir ņiprs. Ceļā izskan gan Dvēseles izkopšanas radio raidījumi, gan rožukronis, gan stundu dziesmas. Vakar lasītajai lekcijai par pāvesta Franciska interviju medijiem pēc Pasaules Jauniešu dienām Rio, tēvs Krišjānis pievieno konferenci par Evangēlija vēsti.

Uzreiz pēc pusdienām mūs pārsteidz spēcīgs negaiss ar aukstu lietu. Laika ziņās tika vēstīts, ka šodien lietus netiek plānots. Līdz ar to dažiem svētceļniekiem no dienas somām bija izvilkti šādiem brīžiem tik nepieciešamie lietusmēteļi. Bet, kopīgiem spēkiem un viens otram piepalīdzot, katram atrodam veidu kā pasargāties no lietus.

Ceļā jau atkal varam satikt ciemiņus. Pirmo satiekam Ievas tēti, pusdienu vietā mūs apciemo Betānijas māsa Diāna ar pušiem no draudzes, bet kādā atpūtas vietā, pīpinot un rokām mājot, garām pabrauc Pro Sanctitate māšas Liliāna un Rita.

Svēto Misi uzreiz pēc ceļa svinam Preiļu Jaunavas Marijas debesīs uzņemšanas baznīcā kopā ar Ludzas svētceļnieku grupu.

Vakarā grupai pievienojas Leonora, kura vairāku gadu garumā uz Aglonu ir devusies tieši ar Albertiem. Dienai noslēdzoties, gandrīz visa grupa iesaistās Kartupeļu spēlē; arī tie, kam pāri piecdesmit.

Jau tradicionāli Aglonā ieiesim naktī uz 14.augustu, tāpēc rakstīšanai laiks neatliks un rītdienas un parītdienas notikumu atspoguļošana var nedaudz kavēties.

Palieciet ar Dievu!

Jūsu svētceļnieki

13. augusts

Slavēts Kristus!

Šodien uzsākam mūsu pēdējo ceļa posmu uz Aglonu. Kā jau iepriekš tika minēts, līdzīgi kā iepriekšējos gados arī šajā svētceļojumā pēdējo ceļa posmu esam ieplānojuši veikt naktī. Lai nakts gājums nebūtu pārlietu grūts, dienas pirmajā pusē pavisam tuvāk Aglonai par 13 km – līdz Aizkalnei.

Šis rīta posms izvēršas atšķirīgs no visiem iepriekšējiem. Šoreiz sv. Damiāna krusts ir vērsts pret grupu un mikrofons – nodots tēva Krišjāņa rokās. Kontemplējot Krustā sisto un ieklausoties mūsu garīgā vadītāja stāstītajā par sv. Francisku un viņam izteikto Dieva aicinājumu „Ej un atjauno Manu baznīcu!”, pārdomās, kas mijas ar klusuma

brīžiem, varam arvien dziļāk iepazīt Dieva noslēpumu un Viņa aicinājumu.

Jasmuižas Svētā Krusta pagodināšanas draudzē kopā ar draudzes ticīgajiem lūdzamies Rožukroni un svinam Svēto Misi. Uzreiz pēc garīgā mielasta baudīšanas ieturam arī pusdienas un dodamies atpūsties pirms nakts ceļa. Kā vēlāk par piecas stundas ilgušo diendusu priecājās prāvests – visi dusēja kā mazi Miera bērni.

Nobruņojušies ar atstarotājiem, lukturīšiem, lūgšanām un slavas dziesmām, tumsai iestājoties uzsākam pēdējo ceļa posmu pie Aglonas Brīnumdarītājas Dievmātes.

Nakts laikā jau atkal piedzīvojam Jaunavas Marijas un Jēzus rūpes par mums – kaut sinoptiķi

jau vairākas dienas pēc kārtas solīja, ka šajā naktī spēcīgi līs, mēs slavas dziesmas teicām un soļojām zem skaidrām, zvaigžņotām debesīm.

Naktī dziedam un priecājamies kā Gaismas bērni. Pēc Rožukroņa lūgšanas dzimšanas dienā sveicam Solveigu, dalāmies liecībās par Dieva darbiem mūsu dzīvēs un izdziedam svētceļojuma dziesmu topu, kura laikā konstatējam, ka ir nemainīgas vērtības – pērnā gada svētceļojuma otrās vietas ieguvēja „Marija, Klusā gaisma”, šajā gadā

iegūst vispopulārākās dziesmas statusu. Pēdējos trīs kilometrus dziedam visas dziesmas, ko vien spējam atcerēties un kas veltītas Marijas godam. No pēdējo gadu jaunumiem līdz gadu desmitus pārcietušai klasikai.

Četros no rīta uzgavilējam, jo esam nonākuši šī svētceļojuma gala mērķī – Aglonas Dievmātes sanktuārijā un visi pateicībā noslīgstam ceļos Vissvētākā Sakramenta un Alonas Brīnumdarītājas Dievmātes svētgleznas priekšā. Pateicību izsaka ikviens no mums – gan 13 svētceļnieki, kas šo ceļu mērojuši pirmo reizi, gan tie, kas piedzīvo jau piecpadsmito un septiņpadsmito svētceļojumu uz Aglonu.

Pateicība un slava mūsu Kungam! Paldies Tev, Pestītāja Māte!

Miers ar jums!

Jūsu svētceļnieki

14. augusts

Miers ar jums!

Mūsu īso nakti vēl īsāku dara jestrie kaimiņi – pamostamies no dīvainas mūzikas aiz loga. Kā izrādās, kāda no svētceļnieku grupiņām, atbalstot veselīgu dzīvesveidu, ik rītu veic rīta rosmi.

Aglonā turpinām būt vienoti un saglabājam kopā būšanas garu. Tāpēc turpinām sumināt dzimšanas dienā Solveigu un kopā lūdzamies arī ikdienas lūgšanas. Pēc laudēm kopā ar visiem svētceļniekiem svinam Svēto Misi bazilikas sakrālajā laukumā.

Dienas vidū gan katram tiek dota brīva vaļa – laiks individuālām lūgšanām, gatavošanās vakaram, tikšanās ar sen neredzētiem draugiem. Daži no mums vēl pagūst iesaistīties dažāda veida kalpošanā. Piemēram, Inga un Kristaps piedalās slavēšanā RARZI teltī, bet mūsu puīšu bariņš – Betānijas māsu telts „atjaunošanā” pēc spēcīgu vēja brāzmu pārciešanas.

Ļoti patīkamu pārsteigumu piedzīvojam vesperu laikā – šo lūgšanu laikā mūsu grupas šoferītis Artūrs bildina svētceļnieci Diānu. Kā tas redzams no Diānas samulsušā vaiga, priekš viņas tas ir negaidīts pārsteigums, bet, neraugoties uz to,

nekavējoties seko atbilde – jā. Laikam lieki piebilst, ka jauno pāri nekavējoties sveicam mēs visi.

Pēc vakara lūgšanām notiek arī atvadu vakars, kura laikā atklājam sargeņģeļus un dalāmies ar to, kā esam piedzīvojuši Dievu šajā ceļā.

Pirms Tautas krustaceļa grupai pievienojas arī Anda ar draugu no Austrālijas, Sandra un Melānija, kuras šogad ar mums ceļā nevarēja doties.

Visi kopā piedalāmies Tautas krustaceļā un nakts slavēšanā Aglonas bazilikas kriptā. Izturīgākie Dievam godam dziesmas vēl izdzied ap sešiem rītā.

Palieciet Dieva mīlestībā!

Jūsu svētceļnieki